

උත්තර භාරතීය හින්දු සංස්කෘතියෙහි හා ලාංකේය උඩරට සංස්කෘතියෙහි 'මරණය' පිළිබඳව කෙරෙන වාරිතූ විධි පිළිබඳව සංසන්දනාත්මක විවරණයක්

කුලතුංග, ඩබ්. ඩී. ජී.¹

යම් රටක සංස්කෘතිය එම රටෙහි අන්‍යන්‍යතාව ලොවට විදහා දක්වන ප්‍රබලම සාධකයයි. සංස්කෘතිය උදෙසා එතරම් වැදගත්කමක් හිමිව තිබෙන්නේ එබැවිනි. එක් රටක වුවද ප්‍රධාන සංස්කෘතියට අමතරව තවත් උප සංස්කෘතීන් කිහිපයක් තිබීමට හැකිය. භූගෝලීය පිහිටීමවල බලපෑම හා තවත් කරුණු රාශියක් මේ සඳහා හේතුහුන වී ඇත. උත්තර භාරතීය හින්දු ආගමිකයන් මිනිසාගේ උපතේ සිට මරණය දක්වා සිදු කරන විශේෂ අවස්ථා 'සෝලහ සංස්කාර' නම් දහසයක් වූ වාරිතූ අතරට එක්කර ඇත. එහි අවසන් වාරිතූය වන 'මිරික්සු සංස්කාර' හෙවත් මරණය පිළිබඳ කෙරෙන වාරිතූ විධි මාගේ පර්යේෂණයෙහි ලා ඉතා වැදගත් වන්නකි. ඒ අනුව මාගේ මෙම පර්යේෂණයෙහි අරමුණ වන්නේ උත්තර භාරතයේ හින්දු සංස්කෘතියේ හා ලාංකේය උඩරට සංස්කෘතියෙහි 'මරණය' පිළිබඳ කෙරෙන වාරිතූ විධි පිළිබඳව සංසන්දනාත්මක විවරණයක් සිදු කිරීමයි. උත්තර භාරතීය හින්දු ආගමිකයන් විසින් තමන්ට ආවේණික සංස්කෘතියකටත්, ලාංකේය උඩරට බෞද්ධ ආගමිකයන් විසින් තමන්ට ආවේණික සංස්කෘතියකටත් අනුගතව මරණය හා සම්බන්ධ වාරිතූ විධි සිදු කරනු ලබයි. මෙකී වාරිතූයන්ගේ සමානකම්ද දක්නට නැතුවා නොවේ. විෂමතාවක් ලෙස භාරතීයයන් දේහය පිළිබඳ සිදුකරන සියලු කටයුතු එක් දිනක් වැනි කෙටි කලකින් සිදු කිරීමත්, ලාංකීකයන් එය දින තුනක් වැනි කාලයකදී සිදු කිරීමත් දැක්විය හැකිය. මෙම පර්යේෂණයෙහි අරමුණු වන්නේ උත්තර භාරතීය හින්දු සංස්කෘතියේ හා ලාංකේය උඩරට සංස්කෘතියෙහි මරණය පිළිබඳව කෙරෙන වාරිතූ විධි අතර දක්නට ඇති සමානකම්, අසමානකම් සහ ඒ කෙරෙහි බලපෑ හේතු සාධක පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක යෙදීමයි.

ප්‍රමුඛ පද: උත්තර භාරතීය හින්දු සංස්කෘතිය, වාරිතූ, මරණය, ලාංකේය උඩරට සංස්කෘතිය

¹ශාස්ත්‍රවේදී (විශේෂ) ප්‍රථම වසර, හින්දු අධ්‍යයනාංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය.